

Placet

angaaende

Forstrands = Rettighed

udi

Island.

Christiansborg Slot den 4de Masi 1778.

Kiøbenhavn.

Frykt hos Directeur Nicolaus Christian Hopffner, Hans Kongelige Møjes
sæts og Universitets Bogtrykker.

i Christian den Syvende, af Guds Raade, Konge til Danmark

og Norge, de Denders og Gothers, Hertug udi Slesvig, Holsteen, Stormarn, Dithmarsken og Oldenborg. Giøre alle vitterligt :

At, da Vi ere komne i Erfaring om, at adskillige iblant vedkommende i Island ere geraadne i Uvished og Ueenighed om, hvorledes de, siden den Islandske Lovs Udgivelse, til bemeldte Land Tid efter anden ergangne Anordninger, Forstrands-Rettigheden angaaende, skulle være at forstaae, saa at derover endog skal have reist sig, helst i de seenerer Tider, endeel vidtloftige Tvistigheder; Saa have Vi, for at see saadan Uvished eengang for alle hævet, og Vore Kiære og troe Undersaatter satte i Sikkerhed for al deraf flydende Ueilighed og Besværing, allernaadigst sundet for godt, herved deels at igientage og forklare forbemeldte Anordninger, deels og for den følgende Tid herom end videre at anordne saaledes som følger :

I.

Alle strandede Skibe og Gods, være sig heele eller brudte Skibe, Skibsbaade, Ankere, Dove, Mast-Exæer eller andre Skibs-Redskaber og Inventarier, heele Foustager, samt alt andet Gods eller Vare, som saadanne Skibe maatte have indehavt, skulle, naar Eiermand ikke følge med, eller de ikke Aar og Dag, efter lovlig udstød Lysning ved Landstinger, samt Proclamation i de islandske, Kiøbenhavniske og altonaiske Tidender (sea hvilken Proclamation i de altonaiske Tidender Aar og Dag skal regnes) med antagelige Beviiser melde sig, i Følge Forordningen af 20 Maji 1595, 21 Martii 1705, samt den i Octroyen af 15 Aug. 1763, 16 Art., paabe- raabte Resolution af 30 Jan. 1742, være Os aleene forbeholdne, som et uafhændet Regale, overalt i Landet, saavel paa de offentlige Stiftelses, Kirker

Kirkernes og det Geistlige, som alle andre Godsers Forstrande. I hvilken Henseende alt saadant Skibs-Brag og Skibs-Gods skal af enhver vedkommende Syffelmand, saa hastig saadan Stranding bliver ham tilmeldt, tages under Opsyn, og os derpaa lovligen tildømmes, samt dersfor af Syffelmanden aflægges rigtig Regnskab til Landsfogeden, attesteret af vedkommende Amtmand; og skal saavel i Hensigt til Anmeldelsen for Syffelmanden, som i alt andet, dermed omgaaes og forholdes efter Forordningen af 21de Martii 1705, saavidt den kan passe sig med Landets Veilighed.

2.

Alt Brag af Eeg, Gran eller Hvir, som opdriver paa Bispestolernes, Kirkernes, Hospitalernes og de beneficerede Godsers Strande, og som ikke kan have Navn af strandet Skib og Gods, saasom tilhugget og tilfaaren Tommer, Planker, Brædder, samt smaa enkelte Stykker af strandede Skibe og Baade, som ere af liden Værd, saavel som de derudi fastsiddende Volter, Søm og andet Jern, skal tilhøre disse offentlige Stiftelser og Beneficiarius, i Følge Forordningen af 3die Maji 1650, samt bemeldte Stiftelses confirmerede Fordeboger og Adkomster, naar ingen Eiermand, Aar og Dag efterat det lovlig er lyst op ved Landstinget, melder sig dertil; uden at Syffelmandene, paa Grund af den Kongel. Resolution af 26de Martii 1736, kunne tilholde sig nogen Deel deraf. Det samme gielder og om Bores forbeholdne Gods, nemlig Kloostere og Ombuds-Jorder, som ere under Forpagtning, saa at Brag af dette Slags der aleene tilkommer Kloostere og Ombudsholdere, som Forpagtere af dette Gods.

3.

Derimod tilkommer Syffelmandene, hver i sit Syffel, i Kraft af bemeldte Resolution af 26de Martii 1736, alt det i foregaaende 2den Post ommeldte, og fra det Os i 1ste Post forbeholdte Regale undtagne Brag, som opdriver paa Selv-Eier-Gods, da saadan Bores Rettighed ved bemeldte Resolution er overladt til dem.

4.

Under Navn af Brag, med hvilket saaledes som foranført forholdes, maae ikke forstaaes Hvalfiske, som drive til eller paa Land uden Harpun, om de end ere anfsaarne; ikke heller utilhugget og uskaarne Drive-Tommer, omendstiondt derpaa kunde findes et eller andet Drebug eller Skaar for Enden eller udvendig, hvilket alt efter den islandske Lovs Rekebalk 1ste og 12te Cap. skal følge Grunden; men ganske fuldt tilhugget eller savet Tommer, skaarne Brædder, og deslige, skulle i dette Fald aleene forstaaes under forbemeldte Brag.

5.

Alf alle de Hvalfiske, som drive paa Land med Harpun i, udfisktes en Part for Harpuneren, eller saa kaldet Skudmands-Lod, hvormed forholdes efter Rekebalkens 4de og 5te Capitel. Indfinder Eieren af Harpunen sig ikke

ikke Aar og Dag efter at Harynuen er lovlig lyst ved Landstinget, falder halve Deelen af denne Lod paa Selo-Eier-Godset til Syffelmændene, som dermed ere forlehnte ved Resolution af 26de Martii 1736; men den anden halve Deel skal følge Grunden, til Erstatning for Biergningen og øvrige Umage og Omkostninger: hvorefter det er Syffelmændene usformeent, at antage sig selv Forvaringen af denne Lod, fra den Tid den er udfiskret, og til Aar og Dag er gaaet.

Men paa vore Klosters og Ombuds-Jorder tilfalder denne Lod i lige Tilfælde Kloster- og Ombuds-Holderne, ligesom og de offentlige Stiftelser, saasom Bispestolene, Kirkerne, Hospitallerne, saavel som Beneficiarius paa det Geistlige Gods. Hvorefter alle og enhver Vedkommende sig allerunderdanigst have at rette. Givet paa Bort Slot Christiansborg, udi Borets Kongelige Residence-Stad Kiøbenhavn, den 4de Maji 1778.

Under Borets Kongelige Haand og Seigl.

Christian R.

Stemann. Erichsen. Schilden. Schletb.

Malling.